

عنوان مقاله:

برساخت معنایی هوش فرهنگی رفتاری بر مبنای تجارب زیسته داوران ورزشی بین المللی ایران

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی پژوهشهای کاربردی در تربیت بدنی، علوم ورزشی و قهرمانی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فرزانه شجاعی باغینی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان (خوراسگان)، ایران

زهره مشکاتی - دانشیار گروه رفتار حرکتی، دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان (خوراسگان)، ایران

سحر فایقی - دکترای جامعه شناسی فرهنگی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هوش فرهنگی به توانایی فرد برای ایجاد و حفظ ارتباطات در محیط ها و موقعیت های متنوع فرهنگی اشاره دارد که در این میان هوش فرهنگی رفتاری که در معنای عمیق تر، به آنچه که رفتار فرد را در رویارویی با موقعیت ها تفسیر می کند، تعریف می شود. این بعد از هوش فرهنگی اهمیت بسزایی در تعاملات درون و بین فرهنگی دارد، از اینرو در حوزه ورزش نیز به مثابه مقوله فرهنگی توجه به این سازه شایان توجه است، چراکه آگاهی و شناخت نسبت به هوش فرهنگی تأثیری مثبت در ارتباطات و انجام امور دارد که این را در پهنه فعالیت داوران ورزشی بعنوان سفیران فرهنگی، می توان ملاحظه کرد. متناسب با اهمیت این بعد از هوش فرهنگی در ارتباطات موثر، هدف از این مطالعه برساخت معنایی هوش فرهنگی رفتاری از طریق تجارب زیسته داوران ورزشی ایران است. روش پژوهش مطالعه ی حاضر، کیفی از نوع پدیدارشناسی و نحوه ی نمونه گیری مبتنی بر نمونه گیری هدفمند است. بر این اساس، 15 نفر از داوران خبره زن و مرد که سابقه حداقل یک دوری و قضاوت را در مسابقات برون مرزی داشته اند، انتخاب شدند و در طول مصاحبه ی عمیق نیمه ساختاریافته، تجربی زیسته ی خود درباره ی هوش فرهنگی رفتاری را در فرآیند ارتباطات درون و بین فرهنگی به طور کامل بیان کردند. در تجزیه و تحلیل اطلاعات از روش تحلیل مضمون و برای تعیین اعتبار یافته ها از معیارهای قابلیت اعتبار، قابلیت اطمینان و مطابقت با عینیت داشتن، استفاده شد. یافته های این پژوهش در قالب مقوله های فراگیر رفتارهای کلامی و غیرکلامی تقسیم بندی شد. مقوله فراگیر رفتار کلامی دو مقوله سازمان دهنده (شکل گیری ارتباط از طریق مکالمات روزمره، برقراری ارتباط در فرآیند انجام کار) و دو زیرکد سازمان دهنده (آشنایی با آداب معاشرت و نحوه مکالمات روزمره فرهنگ میزبان، شناخت زبان های محلی- منطقه ای فرهنگ میزبان) را شامل شد؛ به علاوه مقوله فراگیر رفتار غیرکلامی نیز به دو مقوله سازمان دهنده (نوع پوشش و رعایت اصول و ارزش های فرهنگی) و سه زیرکد سازمان دهنده (رعایت هنجارها، توجه به زبان اشاره در ارتباطات و توجه به اصول رفتاری فرهنگ میزبان) دسته بندی شد. در مجموع یافته ها بیانگر آن است که هوش فرهنگی رفتاری در برقراری ارتباطات درون و بین فرهنگی دخیل است، لذا با توجه به آموزش پذیر بودن هوش فرهنگی رفتاری به عنوان کلید کمک رسان در دستیابی به موفقیت های ورزشی، پیشنهاد می گردد مسیولین و مدیران ورزش طی فرآیندی به نیازسنجی، برنامه ریزی و آموزش جامعه ی ورزشی بویژه داوران به عنوان سفیران ورزشی جوامع پرداخته تا در راستای رشد اجتماعی-فرهنگی آنها اقدام گردد

کلمات کلیدی:

رفتار، هوش فرهنگی، تجارب زیسته، داوران ورزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/743859>

